

Sygn. akt I C 1960/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 roku

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) S. A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz powoda M. P. kwotę 4.680,49zł (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt złotych czterdzieści dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 listopada 2014r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.639,26zł (tysiąc sześćset trzydzieści dziewięć złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1960/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 grudnia 2014 roku powód M. P. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. (dalej jako: (...)) kwoty 4.680,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 21 października 2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki S. (...) o nr rej. (...). Pojazd sprawcy był ubezpieczony w (...) S. A., natomiast szkoda została zgłoszona w dniu 23 października 2014 r. u pozwanego, będącego ubezpieczycielem powoda. Tego samego dnia powód zawarł z pozwanym umowę zlecenia likwidacji szkody przez (...) oraz umowę cesji, na podstawie której przelał na pozwanego wierzytelność o odszkodowanie przysługującą mu w stosunku do sprawcy szkody i (...) S. A. Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3.654,73 zł zgodnie z dokonaną przez siebie kalkulacją. Powód zwrócił się o sporządzenie kosztorysu naprawy do niezależnego rzeczoznawcy. Całkowity koszt naprawy, ustalony na podstawie kalkulacji naprawy sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę wyniósł 8.335,22 zł. W dniu 4 listopada 2014 r. powód wezwał pozwanego do weryfikacji wysokości odszkodowania, jednak (...) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

W odpowiedzi na pozew, (...) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że kwestionuje roszczenie dochodzone przez powoda co do wysokości. Wyjaśnił, iż tytułem poniesionej przez powoda szkody przyznał powodowi kwotę 3.654,73 zł i jest to odszkodowanie, które w całości pokrywa powstałą szkodę.

Pozwany zakwestionował kalkulację sporządzoną na zlecenie powoda jako sporządzoną wyłącznie na jego zlecenie i odzwierciedlającą jedynie stanowisko strony powodowej.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 21 października 2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki S. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC w (...) S. A. w S..

/ **bezsporne** , nadto: dokumenty zawarte w aktach szkody/

Szkoda została pozwanemu, będącemu ubezpieczycielem powoda, zgłoszona w dniu 23 października 2014 r. Tego samego dnia powód zawarł z pozwanym umowę zlecenia likwidacji szkody przez (...) oraz umowę cesji, na podstawie której przelał na pozwanego wierzytelność o odszkodowanie przysługujące mu w stosunku do sprawcy szkody i (...) S. A pod warunkiem zapłaty przez (...) świadczenia pieniężnego z tytułu szkody.

/ **bezsporne** , nadto: umowa zlecenia – k. 8-9, umowa przelewu wierzytelności – k. 9 v.-10 /

Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 3.654,73 zł z tytułu kosztów naprawy pojazdu S. (...) o nr rej. (...).

/ **bezsporne** , nadto: pismo (...) z dnia 19. 11. 2014 r. – k. 11/

Powód zwrócił się o sporządzenie kosztorysu naprawy do niezależnego rzeczoznawcy. Całkowity koszt naprawy, ustalony na podstawie kalkulacji naprawy sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę wyniósł 8.335,22 zł. Powód wezwał pozwanego do weryfikacji wysokości odszkodowania, jednak (...) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko

/ **bezsporne** , nadto: kalkulacja naprawy – k. 17-22, weryfikacja kalkulacji – k. 23-24/

Technicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu S. (...) o nr rej. (...), przy zachowaniu warunku pełnej restytucji pojazdu, przeprowadzeniu naprawy zgodnie z technologią producenta i zasadami bezpieczeństwa, przy zastosowaniu oryginalnych części i z uwzględnieniem realnych stawek za roboczogodzinę w cenach występujących na rynku lokalnym w dacie wystąpienia szkody, mógł wynieść 7.270,19 zł brutto, w przypadku uznania, że uzasadniona była naprawa drzwi prawych, lub 8.335,22 zł brutto, w przypadku uznania, że uzasadniona była wymiana drzwi prawych.

/ **dowód** : opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego T. M. – k. 55-75/

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, stanowiący w większości okoliczności niesporne, Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o opinię biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego T. M., a także dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz aktach szkody.

Sąd doszedł do wniosku, że sporządzona przez biegłego opinia, w sposób wyczerpujący odpowiada na zadane przez Sąd pytanie o ustalenie celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda pozwalających

na przywrócenie go do stanu sprzed wypadku z dnia 21 października 2014 r. Należy podkreślić, iż żadna ze stron nie kwestionowała przedmiotowej opinii.

Pozwany przyznał swoją odpowiedzialność za szkodę co do zasady. Podstawą owej odpowiedzialności była zawarta z powodem umowa, na mocy której pozwany zobowiązał się przeprowadzić postępowanie likwidacyjne poprzez ustalenie odpowiedzialności i wysokości należnego odszkodowania oraz wypłacenie świadczenia pieniężnego równego temu odszkodowaniu, w takim rozmiarze i wysokości, jakie wynikają z umowy OC zawartej przez posiadacza pojazdu, którym szkodę wyrządzono. Przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego miało nastąpić w zakresie określonym ustawą z dnia 22 maja 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) oraz innymi przepisami prawa właściwymi dla likwidacji szkód przez zakład ubezpieczeń z umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Dla określenia zasad odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zastosowanie mają przepisy art. 34 ust. 1 i 35 ww. ustawy. Treść tych przepisów pozwala stwierdzić, że odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter pochodny w stosunku do odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu kierującego. Powstaje ona tylko wówczas, gdy istnieje odpowiedzialność posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem mechanicznym ma podstawie przepisów prawa cywilnego. Dla określenia zakresu ochrony ubezpieczeniowej konieczne jest ustalenie zasad odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego posiadacza (lub kierującego), wynikających z przepisów prawa cywilnego (art. 435-437 k.c.). Podstawę prawną odpowiedzialności ubezpieczyciela stanowią także przepisy art. 805 § 1 k.c. i art. 822 k.c.

Na skutek kolizji drogowej z dnia 21 października 2014 roku powód poniósł szkodę w mieniu. Ustalenie wysokości wskazanej wyżej szkody w mieniu powoda następuje zgodnie z zasadą wyrażoną w przepisie art. 363 § 1 k.c. W niniejszej sprawie naprawienie szkody powinno nastąpić – uwzględniając wybór powoda – przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W wyroku SN z dnia 20 listopada 1970 roku, (...) (...) stwierdzono, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu "wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy". Powyższy pogląd w pełni podziela Sąd orzekający w niniejszej sprawie.

Zgodnie natomiast z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 roku (...),(...)„odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”.

W przywołanej opinii biegły stwierdził, iż technicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu S. (...) o nr rej. (...), przy zachowaniu warunku pełnej restytucji pojazdu, przeprowadzeniu naprawy zgodnie z technologią producenta i zasadami bezpieczeństwa, przy zastosowaniu oryginalnych części i z uwzględnieniem realnych stawek za roboczogodzinę w cenach występujących na rynku lokalnym w dacie wystąpienia szkody, mógł wynieść 7.270,19 zł brutto, w przypadku uznania, że uzasadniona była naprawa drzwi prawych, lub 8.335,22 zł brutto, w przypadku uznania, że uzasadniona była wymiana drzwi prawych. Biegły wskazał, że do jednoznacznego przesądzenia, czy drzwi powinny zostać wymienione czy naprawione, niezbędne byłyby kolorowe zdjęcia w wersji cyfrowej, bowiem w aktach szkodowych znajdują się jedynie ich monochromatyczne wydruki o słabej jakości. Strona pozwana, zobowiązana do przedłożenia tych zdjęć, zobowiązania nie wykonała, co Sąd zinterpretował jako odmowę przedłożenia dowodu pozwalającego na jednoznaczne określenie wysokości szkody. Sąd zobowiązany był zatem do przyjęcia wariantu korzystniejszego dla strony powodowej, zakładającego wymianę drzwi.

Mając na uwadze, że ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 3.654,73 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu, należało dla ustalenia wysokości należnego odszkodowania od ustalonej przez biegłego kwoty odjąć wypłaconą przez

pozwanego sumę (8.335,22 zł – 3.654,73 zł = 4.680,49 zł). Stąd też łącznie należało powodowi przyznać od pozwanego kwotę 4.680,49 zł.

O należnych odsetkach od powyższej kwoty odszkodowania orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 o ubezpieczeniach obowiązkowych. Szkoda została pozwanemu zgłoszona w dniu 23 października 2014 roku a termin 30 dniowy upłynął 22 listopada 2014 roku. Dlatego też zasadne było żądanie zapłaty odsetek od kwoty należnej tytułem kosztów naprawy pojazdu od dnia 23 listopada 2014 r.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 k.c., Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie, to jest co do żądania odsetek za okres wcześniejszy niż okres od dnia 23 listopada 2014 r., Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w pkt. II wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt. III wyroku na mocy art. 98 k.p.c., art.100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia (...). w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), mając na względzie wynik postępowania. Powód wygrał sprawę w przeważającym zakresie, dlatego Sąd obciążył pozwanego kosztami postępowania w całości, na które złożyły się: 235 zł tytułem opłaty od pozwu, 787,26 zł tytułem wynagrodzenia biegłego oraz 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powiększonego o koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)